

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

פרשת וישלח
ט"ז כסלו תשפ"ג
גליון מס' 365

הדלקת נרות: 16:00
נץ החמה: 06:24
צאת שבת: 17:14
צאת שבת ר"ת: 17:51

בטחון

"וירא יעקב מאוד ויצר לו".
מה היה צר לו?

אומרים בעלי התוספות: היה לו צער מדוע הוא מפחד...
למה אני לא סומך על בורא עולם שהבטיח לי "והנה אנכי עמך,
ושמרתך בכל אשר תלך"!!

מה זה סומך על בורא עולם?

המשנה ברורה מביא את ההלכה שאסור לאדם לסמוך עצמו בשעת
תפילת העמידה... מה ההגדרה של סמיכה?

שם ינטל הדבר עליו אתה נשען – אתה תיפול!

מי שפותח עסק והוא סומך על העסק שלו, הוא בטוח שאם העסק
יסגר אז הוא יפול... הוא נקרא סמוך ונשען על העסק.

אבל מי שמאמין שהקב"ה הוא זן ומפרנס, והוא נשען ונסמך על
ה', הוא יודע שגם אם העסק שלו ייפול... הוא עצמו לא ייפול...

הקב"ה סומך אותו והוא נשען עליו – הוא לא מפחד...

אומר דוד המלך: "סמוך לבו לא יירא"!!!

ליעקב אבינו היה צער מכך שהוא היה מתפחד מעשו הרשע...

הוא חשש שהוא לו סומך ונשען על ה'.

"אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי", למה הלב שלך לא מפחד?

כי "בזאת אני בוטח"!! כשאדם מלא בבטחון בקב"ה – אין פחדים!

מנהג ישראל לומר שיר של פגעים לאחר הדלקת נרות החנוכה...

למה דווקא אומרים "יושב בסתר עליון"???

כי עיקר העבודה בחנוכה זה לדעת "כי אתה ה' מחסי"!!

האבודרהם כותב שבמזמור הזה אין את האות ז'... למה?

כי אדם שידוע "כי אתה ה' מחסי", לא צריך כלי זיין!

מי שאומר "יושב בסתר עליון" וגם מתכוון למה שהוא אומר...

הוא לא צריך לא אקדחים ולא אלות בייסבול, ולא גז מדמיע!

ידוע שבישיבת נובהרדוק היו עובדים חזק על הבטחון...

פעם אחד הגיע איזה נובהרדק אחד לעיר, ולא היה לו מה לאכול,

וגם לא מקום לישון...

מה עושה יהודי במצב כזה? הולך לבית המדרש...

באותה העיר היה יהודי עשיר מאוד, שהיו לו נדודי שינה באותו

הלילה... נו, ומה עושה יהודי עם נדודי שינה? הולך לבית המדרש!

בקיצור הם נפגשו שם, והעשיר שואל אותו: מה אתה עושה פה

בשעה כזו?! איפה אתה מתארח?!

ענה לו הנובהרדק: "אין לי איפה להתארח".

אמר לו העשיר: "אז תבוא אלי הביתה, אני אתן לך לאכול,

לשנות ולישון"!!

באמת העשיר אירח אותו יפה, אבל באמצע הקפה הוא שואל אותו

איך יכול להיות שהוא מגיע לעיר בלי מקום להתארח?

ענה לו: אנחנו בישיבת נובהרדוק עובדים על מידת הבטחון!

אמר לו העשיר: "איזה בטחון?! אם לא היו לי נדודי שינה היום

בלילה איפה היית ישן?!!"

מכור...

אומר בעל התניא: כל חרון אף שיהודי סופג בעולם הזה...

יש לו בעיות בריאות... יש לו צמצום בפרנסה...

בעיות בשלום בית... ילדים לא ממושמעים...

הכל מגיע רק מחמת "ועבדתם אלהים אחרים"!

אדם עובד עבודה זרה... מיד "וחרה אף ה'..." אין הכוונה

שאדם עובד את הפסלים... ממש לא. הוא מכור לתאוות

שלו... הוא לא יכול לראות סופלה שוקולד מבלי לזלול אותו

כמו בהמה, בלי לחשוב רגע אחד אם זה מועיל לגוף שלו או

לא... הוא לא מסוגל לעצום את העיניים שלו כשהוא רואה

אישה יפה הולכת ברחוב... העיניים שלו מכורות למישהו

אחר... הוא לא מסוגל להתאפק מלספר בכולל את כל הנייעס

שיש לו בראש מהרדיו ומהחדשות...

והכי גרוע... הוא לא יכול להיפרד מהמכשיר המזוהם שיש לו

בכיס... הוא חייב בכל רגע להוציאו, לנשקו, לסטטסו

ולגפפו... שפיץ התועבה והעבודה זרה שהיתה בכל

ההיסטוריה כולה!!

טוב, אז כל הצרות של בן אדם מגיעות מהתאוות שלו...

אבל איך מטפלים בזה? איזה טיפול שורש צריך לעבור כדי

לעקור את המחלה הממאירה הזו?!

אומר בעל התניא: הכל מגיע מנפילת האמונה!

לכן אמרו חז"ל כל הכועס כעובד עבודה זרה... למה?

לפי שבעת כעסו מסתלקת ממנו האמונה!

אדם כועס בכביש, מתרגז על אשתו, מקפיד על השכון...

כל אלו מביאים אותו בסוף להיות מכור לתאוות שלו!

כי אילו היה מאמין שמאת ה' היתה זו, לא היה בכעס כלל!

ואף שאדם בעל בחירה מכהו או מקללו, או גונב ממונו, אף

על פי כן על הניזוק כבר נגזר מן השמיים, והרבה שלוחים

למקום. ולא עוד, אלא אפילו בשעה שמכהו או מקללו

מתלבש בו כח ה' ורוח פיו יתברך המחיה כל צבאיו מקיימו,

כמשי"כ "ה' אמר לו קלל", שמחשבה זו שירדה לשמעי לקלל

ירדה מאת ה'.

יהודי צריך לדעת שהכל נעשה בהשגחת השי"ת...

גם זה שקבע איתך ולא הגיע... וגם זה שהבטיח ולא קיים...

אין מקרה בעולם! כל תוצאות החיים בעולם הזה השפל, זה

הכל בפקודה ישירה ובהשגחה מדוקדקת של בורא עולם!!!

נכון-ההשתדלות היא צורך בבריאה, גם יעקב שלח מלאכים

לעשו, אבל התוצאה בסופו של דבר היא רק מאת ה' יתברך!

רק אדם שמאמין, לא מכור לתאוות שלו וחוסך מצרות נפשו.

צדיקים

רבנו ברוך עמדין זצוק"ל

חכם ברוך היה בקשר הדוק עם האדמו"ר מערלוי הן מבחינה רוחנית והן מבחינה נפשית. ועל כן הסכימו שניהם, שאל לעולם להישאר ללא רגע אחד של לימוד תורה ובקיימם "לולי בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי". דהיינו, אם חלילה יישאר העולם ללא לימוד התורה לרגע אחד יחזור העולם לתוהו ובוהו ולא יהיה קיום לעולם. לאחר התייעצות החליטו לעשות משמרות של לימוד תורה. דהיינו, האדמו"ר למד עד השעה עשר בלילה ברציפות וחכם ברוך המשיך את לימודו עד

הבוקר וחוזר חלילה. בכל לילה טרם חצות הלך לבית הכנסת ועסק בתורה עד אור הבוקר. לאחר מכן היה חוזר לביתו עד שעת אחר הצהריים ואז שב בחזרה לבית הכנסת ללימוד עד תפילת ערבית. ואף היה מקיים שיעורי תורה לאנשי בית הכנסת. במשך כ 45 שנים כיבד וניקה את בית הכנסת בעצמו, תוך כדי שהוא מסתיר זאת ומקיים את הפסוק 'והצנע לכת עם אלוך'.

באחד הלילות כדרכו בקודש בעת לימודו בבית הכנסת "עזרא הסופר" בכורדיסטן, התגלה אליו עזרא הסופר בכבודו ובעצמו. כתוצאה מראייה זו נתקף הרב פחד גדול וחלה. כתוצאה מחולי זה התדרדר מצבו הרפואי והגיע שערי מוות. לא ידע הרב את נפשו ובצר לו ביקש שיקחו אותו למקום הנקרא 'בחזנה' בו קבורים שני נביאים. לאחר שלקחו אותו שם, ביקש, שישאירו אותו למשך הלילה. באותו הלילה התפלל הרב מעומק לבו על חייו, והנה בבוקר חש חכם ברוך כי כוחותיו שבו אליו כבראשונה! רבינו ביקש ללכת לביתו וראה, כי יכול הוא. כאשר חזר לביתו התפלל על הנס שאירע עימו.

בפעם אחרת, כאשר באחד הלילות שבהם עסק בלימוד התורה, הופיע לפתע פתאום אדם בעל הדרת פנים עם זקן ארוך. בראותו את ההלך הזר שאל הרב: "את מי כבודו מבקש?" השיב הלה כי כל מבוקשו כי הרב יברך אותו. רבינו הסכים בחפץ לב והעתיר עליו ברכות. לאחר שסיים לברכו, ביקש האורח לצאת מן בית הכנסת והרב ביקש ללוותו עד הדלת, אך האורח אמר לרב, שיכול הוא לצאת לבדו ואינו מבקש להטריח את הרב ולהפסיקו מלימוד התורה הקדושה. לאחר שניות מועטות נזכר, כי הוא בעצמו נעל את בית הכנסת על מנעול ובריח, ולכן תמוה הדבר בעיניו, מהיכן נכנס ויצא ההלך הזר? הרי בית הכנסת נעול! הרב ביקש לחפש את איש, הלך ובדק, האם האורח עדיין נמצא בבית הכנסת, חיפש בכל מקום אך לא מצא אותו ודלת ביה"כ היתה עדיין נעולה... הבין הרב, כי אדם זה הגיע מעולם האמת כדי לבקש את ברכתו.

הפינה הרגישה

בחסדו יתברך ששופע מאינסוף טובו על העולם, הוא הרבה לנו גם ממנעמי המתוקים... היום אנשים עברו לדבר במושגים של מעדנים וממתקים...

יש אחד ששר על כך שהחיים שלו הם תותים... יש שאומרים על כל דבר טוב 'סוכר!', וש כאלו שאומרים 'מעדן הגולף'!

בכותל יש אדם שכשהוא מבקש גשמים הוא אומר: "גשם גשם בוא, ניתן לך קרמבו!"

ויש כאלו שעושים 'מי שברך' לעולים לתורה ומאחלים להם את כל הפינוקים עם כל

התוספות ממש כמו מוכר הגלידה בשכונה... ומאז שהתחילה האופנה של הפיסטוק, אנשים

כבר מאחלים לחברים שלהם שיהיו להם חיים 'קראנץ' פיסטוק'!

הרב לוויןשטיין חיתן את הבת שלו, והוא קיבל מאחד מתלמידיו מכתב ברכה לכבוד החתונה...

"אני מאחל שיהיה לזוג במבה, ביסלי, צ'יפס, טופי, בייגלה, קרמבו, שוקולד ועדשים!"

טוב, אפשר להבין למה מאחלים להם טופי, קרמבו ושוקולד...

סיהיו להם חיים מתוקים ומאושרים! אבל במבה ובייגלה זה מלוח...

הס מלהזכיר שהביסלי לפעמים גם חריף... אבל זה הפתרון של המכתב:

'במבה' – ברכה מרובה בבית הזה!

'ביסלי' – בת יתחיל סימן יפה לבנים!

'צ'יפס' – צילם יאה, פירותיהם סוכר!

'טופי' – ילדים טובים, פרנסה ובריאות!

'בייגלה' – יזכו לראות ילדיהם גדלים בדרך התורה!

'קרמבו' – קול מצהלות רינה וישועה באהליהם!

'שוקולד' – קול ששון ושמחה ללא דאגות וטרדות!

'עדשים' – עד יבלו שפתותיהם מלומר די!!!

בס"ד
'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורים הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופייין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.)
- שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השליה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש | ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

להזמנות: 0527-692603

נא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לענג את השבת
ביין הכי מהודר שיש?

רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הבר"ץ
הירושלמי
ה'עדה החרדית'

העלון טעון גניזה